

НАЦІОНАЛЬНА ПОЛІЦІЯ УКРАЇНИ
ГОЛОВНЕ УПРАВЛІННЯ
НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ В ХАРКІВСЬКІЙ ОБЛАСТІ
СЛІДЧЕ УПРАВЛІННЯ

вул. Весніна, 14, 2 під'їзд м. Харків, 61023. факс (057) 705-90-77

ПОВІДОМЛЕННЯ
про підозру у вчиненні кримінального правопорушення

місто Харків

«13» березня 2026 року

Слідчий слідчого управління Головного управління Національної поліції в Харківській області, старший лейтенант поліції Купріков Олександр Валерійович, розглянувши матеріали кримінального провадження № 12022221070000232 від 29.04.2022 та встановивши наявність достатніх доказів для повідомлення особі про підозру у вчиненні кримінальних правопорушень, передбачених ч. 1 ст. 111, ч. ч. 1, 2 ст. 438 КК України, відповідно до ст. ст. 36, 40, 42, 276-279 КПК України,

ПОВІДОМИВ:

Левіна Дениса Олеговича, 02.02.1985 р. н., уродження м. Ташкент Ташкентської області, Узбекистан, громадянина України, документованого паспортом громадянина України серії ВЕ 927082, виданим 30.07.2003 Шахтарським МВ УМВС України в Донецькій області, командира 1 роти 1 батальйону 204 стрілецького полку мобілізаційного резерву «ЛНР» 2 армійського корпусу 8 загальновійськової армії південного воєнного округу, зареєстрованого та проживаючого за адресою: Донецька область, м. Шахтарськ, смт. Контарне, вул. Нагірна, 31, місцезнаходження якого на даний час не встановлено

про те, що він обґрунтовано підозрюється у вчиненні таких кримінальних правопорушень:

- діянні, умисно вчиненому громадянином України на шкоду суверенітетові, територіальній цілісності та недоторканості України (державна зрада): перехід на бік ворога в період збройного конфлікту, надання іноземній державі та її представникам допомоги в проведенні підривної діяльності проти України, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 111 КК України;

- жорстокого поводження з цивільним населенням, інших порушень законів та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, поєднаному з умисним вбивством, вчинених за попередньою змовою групою осіб, тобто у вчиненні кримінальних правопорушень, передбачених ч. ч. 1, 2 ст. 438 КК України.

1. З лютого 2014 року до цього часу триває міжнародний збройний конфлікт, викликаний збройною агресією російської федерації проти України та окупацією частини території України. У ході вказаного міжнародного збройного конфлікту 24 лютого 2022 року президент рф оголосив початок так званої «спеціальної військової операції», що полягала у здійсненні повномасштабного вторгнення зс рф, інших збройних формувань рф та підконтрольних їм угруповань іррегулярних збройних формувань на територію України.

Факт повномасштабного збройного вторгнення на територію України не приховувався владою рф, а також встановлений рішеннями міжнародних організацій, зокрема резолюцією Генеральної Асамблеї ООН ES-11/1 від 02.03.2022 «Про агресію проти України», п. п. 1, 3 Висновку 300(2022) Парламентської Асамблеї Ради Європи «Наслідки агресії російської федерації проти України», п. п. 17, 18 наказу Міжнародного Суду ООН від 16.03.2022 за клопотанням про вжиття тимчасових заходів у справі «Звинувачення в геноциді відповідно до Конвенції про запобігання злочину геноциду та покарання за нього (Україна проти рф та ін.)».

Відповідно до ст. 2, спільної для Женевських конвенцій про захист жертв війни 1949 року, ці конвенції, як і інші акти законів і звичаїв війни (міжнародного гуманітарного права), застосовуються до всіх випадків оголошеної війни чи будь-якого іншого збройного конфлікту, що може виникнути між двома чи більше Високими Договірними Сторонами, навіть якщо одна з них не визнає стану війни, у тому числі до всіх випадків часткової або цілковитої окупації Високої Договірної Сторони, навіть якщо ця окупація не натрапляє на жодний збройний спротив.

2. Відповідно до ст. 4 Женевської конвенції про захист цивільного населення під час війни від 12.08.1949 (далі – Конвенція) особами, що перебувають під захистом цієї Конвенції, є ті, хто в будь-який момент та за будь-яких обставин опиняються, у разі конфлікту чи окупації, під владою сторони конфлікту або окупаційної держави, громадянами яких вони не є.

Норми ст. 27 Конвенції встановлюють, що особи, які перебувають під захистом, мають право за будь-яких обставин на повагу до їхньої особи, честі, сімейних прав, релігійних переконань, обрядів, звичаїв та традицій. З ними слід завжди гуманно поводитися та захищати від будь-яких актів насильства, залякування, образ та цікавості натовпу.

Сторони конфлікту повинні застосовувати до осіб, що перебувають під захистом, таких заходів контролю чи безпеки, які будуть визнані за необхідні під час ведення війни.

Положення ст. 29 Конвенції зазначають, що сторона конфлікту, під владою якої є особи, що перебувають під захистом, відповідає за поведінку своїх

представників із цими особами, причому це не знімає особистої відповідальності з таких представників.

Норми ст. 31 Конвенції забороняють застосування жодного примусу фізичного чи морального порядку до осіб, які перебувають під захистом, зокрема з метою отримання від них або від третіх осіб якихось відомостей.

Також ст. 32 Конвенції встановлено, що Високі Договірні Сторони спеціально дають згоду на те, що їм забороняється застосування будь-яких заходів, які можуть завдати фізичних страждань або призвести до знищення осіб, що перебувають під захистом, які є під їхньою владою. Ця заборона поширюється не лише на вбивства, тортури, тілесні покарання, калічення та медичні чи наукові дослідження, які не викликані потребою лікування особи, що перебуває під захистом, а й на будь-яке інше brutальне поводження з боку як цивільних, так і військових властей.

Стаття 33 Конвенції забороняє пограбування населення.

У свою чергу ст. 147 Конвенції визначено серйозні порушення, до яких належать умисне вбивство, тортури або нелюдяне поводження, зокрема біологічні експерименти, які умисно спричинять великі страждання чи серйозні травми тілу чи здоров'ю, нелегальна депортація чи переведення або нелегальне ув'язнення особи, що перебуває під захистом, примушення особи, що перебуває під захистом, служити в збройних силах ворожої держави, або умисне відбирання в особи, що перебуває під захистом, прав на справедливий і офіційний судовий процес, рекомендований цією Конвенцією, захоплення полонених і широкомасштабне руйнування і привласнення власності, не виправдане воєнною необхідністю, і здійснюване незаконним чином і безцільно.

Згідно з положеннями ст. 75 Додаткового протоколу до Женевських конвенцій від 12.08.1949, що стосується захисту жертв міжнародних збройних конфліктів (Протокол I), від 08.06.1977 (далі – ДП I) тією мірою, якою їх торкається ситуація, зазначена у статті I цього Протоколу, з особами, які перебувають під владою сторони, що бере участь у конфлікті, і не користуються сприятливим ставленням згідно з Конвенціями або згідно з цим Протоколом, за всіх обставин поводяться гуманно, і вони, як мінімум, користуються захистом, передбаченим у цій статті, без будь-якої несприятливої різниці, заснованої на ознаках раси, кольору шкіри, статі, мови, релігії чи віросповідання, політичних або інших переконань, національного чи соціального походження, майнового стану, народження чи іншого статусу або на яких-небудь інших подібних критеріях. Кожна сторона має з повагою ставитися до особи, честі, переконань та релігійних обрядів усіх таких осіб. Заборонені й будуть залишатися забороненими в будь-який час і в будь-якому місці такі дії, незалежно від того, чиняться вони представниками цивільних чи воєнних органів: а) насильство над життям, здоров'ям і фізичним та психічним станом осіб, б) знущання над людською гідністю, зокрема, принижуюче й образливе поводження, в) погрози вчинити будь-яку з вищезазначених дій.

Окрім того, згідно статей 8(2)(a)(i), 8(2)(a)(ii), 8(2)(a)(vii) та 8(2)(a)(iv) Римського статуту Міжнародного кримінального суду, який ратифікований Верховною Радою України 21.08.2024 Законом № 3909-IX, умисне вбивство,

катування, нелюдське поводження, незаконне позбавлення волі та привласнення майна, що не викликане військовою необхідністю і вчинене незаконно та безглуздо – є воєнними злочинами.

3. Військовослужбовець зс рф Левін Денис Олегович, перебуваючи на посаді командира 1 роти 1 батальйону 204 стрілецького полку мобілізаційного резерву «ЛНР» 2 армійського корпусу 8 загальновійськової армії південного воєнного округу, брав участь у вторгненні на територію України у складі російських окупаційних військ.

4. Одразу після оголошення 24.02.2022 президентом рф про початок «спеціальної воєнної операції» російські війська, зокрема військовослужбовці 204 стрілецького полку мобілізаційного резерву «ЛНР» 2 армійського корпусу 8 загальновійськової армії південного воєнного округу, серед яких перебував військовослужбовець Левін Д.О., у невстановленому місці перетнули російсько-український кордон та пішли у наступ на території Харківської області.

Одночасно з веденням бойових дій на території Харківської області, військовослужбовці зс рф з метою забезпечення можливості безперешкодного пересування територією області здійснювали блокування та тимчасове захоплення населених пунктів, облаштування на автомобільних шляхах блокпостів для здійснення заходів щодо контролю доступу осіб на обумовлену ділянку території.

В кінці лютого 2022 року з боку рф почалось збройне захоплення м. Ізюм Ізюмської міської об'єднаної територіальної громади Ізюмського району Харківської області. Внаслідок чого територія вказаного населеного пункту станом на початок квітня 2022 року перейшла під контроль представників російських окупаційних військ.

Таким чином, з початку квітня 2022 року по 10.09.2022 м. Ізюм Харківської області разом із місцевим цивільним населенням, яке не брало участі у збройному конфлікті, перебували у тимчасовій окупації військовослужбовців зс рф та учасників незаконного збройного формування так званої «ЛНР», які також були залучені до зазначеного вище широкомасштабного вторгнення на територію України.

Під час окупації м. Ізюм Харківської області у Левіна Д.О., підрозділ якого територіально дислокувався у вказаному населеному пункті, виник умисел, направлений на вчинення кримінальних правопорушень на окупованій території.

Розуміючи, що його діям не буде надано супротиву, з метою незаконного збагачення він розробив план вчинення кримінальних правопорушень, а саме затримання цивільних мешканців, проведення незаконних обшуків домоволодінь, підприємств, установ, з метою виявлення та незаконного заволодіння матеріальними цінностями, транспортними засобами, іншим майном.

З цією метою, діючи умисно, маючи корисливий мотив, усвідомлюючи й розуміючи переваги вчинення кримінальних правопорушень, досягнення яких можливе лише за допомогою створення групи, Левін Д.О. почав підшукувати співучасників, надаючи при цьому перевагу особам з близького оточення, з

якими проходив службу в лавах незаконних військових формувань рф, до яких у нього були довірливі стосунки.

Так, Левін Д.О. залучив до спільного вчинення кримінальних правопорушень військовослужбовців 1 батальйону 204 стрілецького полку мобілізаційного резерву «ЛНР» 2 армійського корпусу 8 загальновійськової армії Південного воєнного округу Рєзніка Сергія Сергійовича, Шульгіна Сергія Сергійовича, Голубовича Михайла Артемовича, Касаурова Олександра Сергійовича, Кобцева Філіппа Вікторовича, Диченка Артема Олексійовича, Тарана Данила Сергійовича, Хабюка Ігоря Михайловича, Лопатіна Костянтина Олександровича, Власова Микиту Олеговича, інших невстановлених військовослужбовців зс рф (позивний одного з них «Саїд»), а також «голову спілки кінематографістів Донбасу» Разума (колишнє прізвище Слинько) Романа Володимировича та «депутата «ЛНР» Мірошніченка Дениса Миколайовича, які погодились та висловили свою згоду прийняти участь у скоєнні злочинів проти цивільного населення.

Вказані особи під час перебування в м. Ізюм Харківської області були постійно одягнуті у військову форму, мали відповідне військове спорядження, були озброєні автоматами, пістолетами та сприймалися місцевим населенням як військові зс рф, що підтверджує їх статус комбатантів.

У свою чергу, громадянин України Левін Д.О., маючи достатній рівень освіти, спеціальних знань і життєвий досвід, розуміючи факт збройного конфлікту, захоплення та подальшої окупації частини Харківської області зс рф, а також те, що суверенітет України поширюється на всю її територію, Україна є унітарною державою, а її територія в межах існуючого кордону – цілісною і недоторканою, перебуваючи у м. Луганську Луганської області, у невстановлений досудовим розслідуванням час, але не пізніше лютого 2022 року, умисно, усвідомлюючи суспільно небезпечний характер своїх дій, передбачаючи суспільно небезпечні наслідки та бажаючи їх настання, перейшов на бік ворога шляхом добровільного вступу на службу до незаконного збройного формування – 204 стрілецького полку мобілізаційного резерву ЛНР 2 армійського корпусу 8 загальновійськової армії південного воєнного округу, створеного російською федерацією, після чого надавав безпосередню допомогу державі-агресору (рф) та її представникам у проведенні підривної діяльності проти України.

Так, починаючи з квітня 2022 року, з метою силового супроводження зміни меж території та державного кордону України в порушення порядку, встановленого Конституцією України, для придушення будь-яких проявів незгоди з політикою окупаційної влади та усунення перешкод у реалізації заздалегідь запланованих намірів на тимчасово окупованій території Харківської області, у тому числі м. Ізюм, у порушення ст. ст. 17 та 65 Конституції України, будучи військовослужбовцем 1 батальйону 204 стрілецького полку мобілізаційного резерву «ЛНР» 2 армійського корпусу 8 загальновійськової армії Південного воєнного округу, Левін Д.О. з квітня 2022 року до моменту деокупації вказаного населеного пункту, а саме до 10.09.2022,

знаходячись на території м. Ізюм, активно публічно сприяв реалізації плану держави-агресора щодо придушення будь-яких проявів незгоди з визнанням політики окупаційної влади, проводив позасудові репресії над цивільними особами, брав участь в їх затриманнях, примушуючи йти на негласну співпрацю, застосовував жорстоке поводження, спричиняв тілесні ушкодження, тобто надавав російській федерації допомогу в проведенні підривної діяльності проти України на шкоду її суверенітету, територіальній цілісності та недоторканості, обороноздатності та державній безпеці.

Таким чином, Левін Д.О. підозрюється у діянні, умисно вчиненому громадянином України на шкоду суверенітету, територіальній цілісності та недоторканості України (державна зрада): перехід на бік ворога в період збройного конфлікту, надання іноземній державі та її представникам допомоги в проведенні підривної діяльності проти України, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 111 КК України.

Поряд з цим, 08.03.2022 приблизно о 14:00 год, Левін Д.О., діючи умисно, за попередньою змовою групою осіб, спільно з Касауровим О.С., Мірошніченком Д.М., Разумом Р.В. та ще одним невстановленим військовослужбовцем зс рф, беручи участь у міжнародному збройному конфлікті, усвідомлюючи обставини існування такого конфлікту на території України, діючи в його умовах та у зв'язку з ним, будучи одягнутими у військову форму та озброєними вогнепальною зброєю, на невстановленому під час досудового розслідування транспортному засобі приїхали до будинку в м. Ізюм Харківської області, в якому проживав разом із дружиною –

Незаконно проникнувши на подвір'я будинку, побачили у вікні , якому один з військовослужбовців зс рф жестом руки вказав вийти на вулицю.

Після того як вийшов на подвір'я свого домоволодіння, Левін Д.О., пересвідчившись в особі , який на той момент у складі Збройних Сил України чи інших збройних формувань України не перебував, зброї при собі не мав, участі у бойових діях не брав та до таких дій не готувався, був одягнений у цивільний одяг, тобто належав до категорії цивільних осіб в розумінні ст. 50 ДП І та відповідно до ч. 1 ст. 4 Конвенції є особою, що перебуває під її захистом, як такий, що в будь-який момент та за будь-яких обставин опинилися, у разі конфлікту чи окупації, під владою сторони конфлікту або окупаційної держави, громадянами якої вони не є, підійшов до останнього та під надуманим приводом, про належність до громадсько-військово-політичного руху «Правий сектор», завдав удар кулаком правої руки в ліву частину обличчя потерпілого

Надалі Левін Д.О. разом із Мірошніченком Д.М., Касауровим О.С., Разумом Р.В. та ще одним невстановленим військовослужбовцем зс рф, діючи умисно, з корисливим мотивом, без складання будь-яких процесуальних

документів розпочали проведення обшуку в домоволодінні, під час якого виявили та незаконно заволоділи відеокамерою «SONY HDR-PJ810E», відеокамерою «GO PRO 7» та ноутбуком «DELL VOSTRO 15 3558», які належали потерпілому

Не знайшовши грошових коштів та інших цінних речей Левін Д.О., діючи у групі з Мірошниченком Д.М., Касауровим О.С., Разумом Р.В. та ще одним невстановленим військовослужбовцем зс рф, стали вимагати у назвати місце зберігання коштовностей, при цьому задля посилення психологічного ефекту своїх незаконних дій Левін Д.О. з метою залякування та демонстрації сили, відкрито демонструючи наявну у нього вогнепальну зброю, здійснював психологічний тиск, висловлюючи погрози вбивством і застосуванням фізичного насильства у випадку невиконання його злочинних вимог, чим порушив положення ст. ст. 27, 31, 32 Конвенції та ст. 75 ДП І.

Сприймаючи погрози Левіна Д.О. як реальні, розуміючи, що ним або іншим з присутніх військовослужбовців зс рф може бути застосована вогнепальна зброя, що напряду ставить під загрозу його життя та здоров'я, не чинив опору, зазначивши, що він є приватним підприємцем та всі гроші вкладає в товар, а ювелірних прикрас в нього немає.

Не знайшовши цінностей, Левін Д.О. разом з Мірошниченком Д.М., Касауровим О.С., Разумом Р.В. та ще одним невстановленим військовослужбовцем зс рф, залишили місце вчинення злочину, довівши свій спільний, корисливий умисел, направлений на пограбування цивільного населення, до кінця, незаконно заволоділи відеокамерою «SONY HDR-PJ810E», відеокамерою «GO PRO 7» і ноутбуком «DELL VOSTRO 15 3558», які належали потерпілому, розуміючи, що викрадене майно не є військовою необхідністю, розпорядилися ним на свій розсуд, безцільно використавши для власних потреб, не пов'язаних з нагальною військовою необхідністю, чим спричинили останньому матеріальну шкоду в сумі 26 932 грн. 01 коп.

Отже, Левін Д.О. діючи умисно, за попередньою змовою групою осіб, спільно з Мірошниченком Д.М., Касауровим О.С., Разумом Р.В. та ще одним невстановленим військовослужбовцем зс рф, усвідомлюючи явну злочинність своїх дій, наслідків та бажаючи їх настання, у порушення законів та звичаїв війни, що передбачені зокрема ст. ст. 27, 31, 32, 33 Женевської Конвенції про захист цивільного населення під час війни від 12.08.1949, ст. 75 Додаткового протоколу до Женевських конвенцій від 12.08.1949, що стосується захисту жертв міжнародних збройних конфліктів (Протокол І), від 08.06.1977, вчинив жорстоке поводження відносно цивільної особи – у формі нелюдського поводження, що виражалось у завданні фізичних (нанесення удару в обличчя) та психологічних страждань (погроза застосуванням вогнепальної зброї), а також інше порушення законів та звичаїв війни, яке полягало у привласненні (захопленні) приватного майна потерпілого, яке не виправдане військовою необхідністю, вчинене незаконно та безглуздо.

Таким чином, Левін Д.О. обґрунтовано підозрюється у жорстокому поводженні з цивільним населенням, а також іншому порушенні законів та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на

обов'язковість яких надана Верховною Радою України, вчиненому за попередньою змовою групою осіб, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 438 КК України (в редакції 2022 року).

Також 10.03.2022 приблизно о 13:30 год, Левін Д.О., діючи умисно, за попередньою змовою групою осіб, спільно з Касауровим О.С., Мірошніченком Д.М., Разумом Р.В. та ще одним невстановленим військовослужбовцем зс рф, беручи участь у міжнародному збройному конфлікті, усвідомлюючи обставини існування такого конфлікту на території України, діючи в його умовах та у зв'язку з ним, будучи одягнутими у військову форму та озброєними вогнепальною зброєю, на невстановленому під час досудового розслідування транспортному засобі повторно приїхали до будинку № _____ в м. Ізюм Харківської області, в якому проживав _____ разом із дружиною –

Перебуваючи на території домоволодіння, Левін Д.О. повідомив _____, що йому відомо про те, що він керує станцією технічного обслуговування (далі – СТО) свого сина _____ та наказав йти з ними та відчинити приміщення СТО, при цьому висловлював погрози про застосування вогнепальної зброї відносно нього та попередження про наміри вбити у разі непокори, чим порушив положення ст. ст. 27, 31, 32 Конвенції та ст. 75 ДП І.

Сприймаючи погрози Левіна Д.О. як реальні, розуміючи, що ним або Мірошніченком Д.М., Касауровим О.С., Разумом Р.В. та ще одним невстановленим військовослужбовцем зс рф може бути застосована вогнепальна зброя, що напряду ставить під загрозу його життя та здоров'я, _____ не чинивши опору провів останніх до СТО, що розташоване за адресою: Харківська область, Ізюмський район, м. Ізюм, вул. _____

Перебуваючи на території СТО, Левін Д.О. спільно з присутніми військовослужбовцями зс рф заволоділи транспортним засобом марки «Renov» моделі «Megane», чорного кольору, 2005 року випуску, транзитний номер _____, який належав _____, на якому за вказівкою Левіна Д.О. один зі співучасників виїхав за територію СТО та залишив автомобіль поруч.

Далі Левін Д.О., продовжуючи реалізацію злочинного умислу, діючи за попередньою змовою групою осіб, наказав _____ вести їх назад до свого дому та показати автомобілі, які перебувають на території його домоволодіння.

Перебуваючи на території домоволодіння потерпілого за вищевказаною адресою, Левін Д.О. побачив автомобіль марки «Opel» моделі «Combo», сірого кольору, 2010 року, д.н.з. _____, який на праві власності належить _____

та продовжуючи реалізацію злочинного умислу, діючи за попередньою змовою групою осіб, спільно з Мірошніченком Д.М., Разумом Р.В., Касауровим О.С. та ще одним невстановленим військовослужбовцем зс рф з метою здійснення психологічного тиску на потерпілого, розуміючи, що перед ним перебуває цивільна особа в розумінні ст. 50 ДП І та відповідно до ч. 1 ст. 4

Конвенції є особою, що перебуває під її захистом, як такий, що в будь-який момент та за будь-яких обставин опинилися, у разі конфлікту чи окупації, під владою сторони конфлікту або окупаційної держави, громадянами якої вони не є, відкрито демонструючи наявну при ньому вогнепальну зброю та погрожуючи її застосуванням у разі непокорі його вимогам, наказав віддати йому ключі до автомобіля, чим порушив положення ст. ст. 27, 31, 32 Конвенції та ст. 75 ДП І.

Ураховуючи, що Левін Д.О. був озброєним та здійснював погрози у присутності інших співучасників злочину, які також мали при собі вогнепальну зброю, сприймаючи їх як реальні та розуміючи, що ними може бути застосована вогнепальна зброя, що напряду ставить під загрозу його життя та здоров'я, не чинивши опору віддав Левіну Д.О. ключі від згаданого автомобіля.

Відтак, подолавши психологічну волю до спротиву, Левін Д.О., діючи за попередньою змовою з Мірошніченком Д.М., Касауровим О.С., Разумом Р.В. та ще одним невстановленим військовослужбовцем зс рф, умисно, з корисливих мотивів, з метою незаконного особистого збагачення за рахунок чужого майна, без розриву у часі, отримавши від потерпілого ключі до автомобіля марки «Opel» моделі «Combo», надав вказівку одному з присутніх сісти за кермо вказаного автомобіля, який у свою чергу привів автомобіль у робочий стан шляхом пуску запалення двигуна.

Після чого, Левін Д.О. разом з Мірошніченком Д.М., Касауровим О.С., Разумом Р.В. та ще одним невстановленим військовослужбовцем зс рф покинули територію домоволодіння, довівши свій спільний, корисливий умисел, направлений на пограбування цивільного населення, до кінця, незаконно заволоділи транспортними засобами марки «Renov» моделі «Megane» та марки «Opel» моделі «Combo», розуміючи, що вони не є військовою необхідністю, розпорядилися ними на свій розсуд, безцільно використавши для власних потреб, не пов'язаних з нагальною військовою необхідністю.

У подальшому у період деокупації населеного пункту особисто віднайшов указані викрадені транспортні засоби та повернув.

Отже, Левін Д.О., діючи умисно, за попередньою змовою групою осіб, спільно з Мірошніченком Д.М., Касауровим О.С., Разумом Р.В. та ще одним невстановленим військовослужбовцем зс рф, усвідомлюючи явну злочинність своїх дій, наслідків та бажаючи їх настання, у порушення законів та звичаїв війни, що передбачені зокрема ст. ст. 27, 31, 32, 33 Конвенції про захист цивільного населення під час війни від 12.08.1949, ст. 75 Додаткового протоколу до Женевських конвенцій від 12.08.1949, що стосується захисту жертв міжнародних збройних конфліктів (Протокол І), від 08.06.1977, вчинив жорстоке поведіння відносно цивільної особи – у формі нелюдського поведіння, що виражалось у завданні психологічних страждань (погроза застосуванням вогнепальної зброї), а також інше порушення законів та звичаїв війни, яке полягало у привласненні (захопленні) приватного майна потерпілої, яке не виправдане військовою необхідністю, вчинене незаконно та безглуздо.

Таким чином, Левін Д.О. обґрунтовано підозрюється у жорстокому поведінні з цивільним населенням, а також іншому порушенні законів та

звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, вчиненому за попередньою змовою групою осіб, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 438 КК України (в редакції 2022 року).

Крім того, 20.03.2022 в денний час (більш точний час в ході досудового розслідування не встановлено) Левін Д.О., діючи умисно, за попередньою змовою групою осіб, спільно з Мірошніченком Д.М., Касауровим О.С., Разумом Р.В. та ще одним невстановленим військовослужбовцем зс рф, беручи участь у міжнародному збройному конфлікті, усвідомлюючи обставини існування такого конфлікту на території України, діючи в його умовах та у зв'язку з ним, будучи одягнутими у військову форму та озброєними вогнепальною зброєю, на невстановленому під час досудового розслідування транспортному засобі повторно приїхали до будинку _____ по вул.

_____ в м. Ізюм Харківської області, в якому проживав _____ разом із дружиною –

Перебуваючи на території домоволодіння потерпілого, Левін Д.О. побачив автомобіль марки «Volkswagen LT28», 1988 року випуску, жовтого кольору, реєстраційний номер _____, який на праві власності належить _____ та продовжуючи реалізацію злочинного умислу, діючи за попередньою змовою групою осіб, спільно з Мірошніченком Д.М., Касауровим О.С., Разумом Р.В. та ще одним невстановленим військовослужбовцем зс рф, з метою здійснення психологічного тиску на потерпілого, розуміючи, що перед ним перебуває цивільна особа в розумінні ст. 50 ДП І та відповідно до ч. 1 ст. 4 Конвенції є особою, що перебуває під її захистом, як такий, що в будь-який момент та за будь-яких обставин опинилися, у разі конфлікту чи окупації, під владою сторони конфлікту або окупаційної держави, громадянами якої вони не є, відкрито демонструючи наявну при ньому вогнепальну зброю та погрожуючи її застосуванням у разі непокорі його вимогам, наказав віддати йому ключі від автомобіля, чим порушив положення ст. ст. 27, 31, 32 Конвенції та ст. 75 ДП І.

Враховуючи, що Левін Д.О. був озброєним та здійснював погрози у присутності інших співучасників злочину, які також мали при собі вогнепальну зброю, _____ сприймаючи їх як реальні та розуміючи, що ними може бути застосована вогнепальна зброя, що напряму ставить під загрозу його життя та здоров'я, не чинивши опору віддав Левіну Д.О. ключі від згаданого автомобіля.

Відтак, подолавши психологічну волю _____ до спротиву, Левін Д.О., діючи за попередньою змовою з Мірошніченком Д.М., Касауровим О.С., Разумом Р.В. та ще одним невстановленим військовослужбовцем зс рф, умисно, з корисливих мотивів, з метою незаконного особистого збагачення за рахунок чужого майна, без розриву у часі, отримавши від потерпілого ключі до автомобіля марки «Volkswagen LT28», надав вказівку одному з присутніх сісти за кермо вказаного автомобіля, який у свою чергу привів автомобіль у робочий стан шляхом пуску запалення двигуна.

Після чого, Левін Д.О. разом з Мірошниченком Д.М., Касауровим О.С., Разумом Р.В. та ще одним невстановленим військовослужбовцем зс рф покинули територію домоволодіння , довівши свій спільний, корисливий умисел, направлений на пограбування цивільного населення, до кінця, незаконно заволоділи транспортним засобом марки «Volkswagen LT28», розуміючи, що він не є військовою необхідністю, розпорядилися ним на свій розсуд, безцільно використавши для власних потреб, не пов'язаних з нагальною військовою необхідністю, чим спричинили останньому матеріальну шкоду в сумі 81 040 грн. 00 коп.

Отже, Левін Д.О., діючи умисно, за попередньою змовою з спільно з Мірошниченком Д.М., Касауровим О.С., Разумом Р.В. та ще одним невстановленим військовослужбовцем зс рф, усвідомлюючи явну злочинність своїх дій, наслідків та бажаючи їх настання, у порушення законів та звичаїв війни, що передбачені зокрема ст. ст. 27, 31, 32, 33 Женевської конвенції про захист цивільного населення під час війни від 12.08.1949, ст. 75 Додаткового протоколу до Женевських конвенцій від 12.08.1949, що стосується захисту жертв міжнародних збройних конфліктів (І Протокол І), від 08.06.1977, вчинив жорстоке поводження відносно цивільної особи – у формі нелюдського поводження, що виражалось у завданні психологічних страждань (погроза застосуванням вогнепальної зброї), а також інше порушення законів та звичаїв війни, яке полягало у привласненні (захопленні) приватного майна потерпілого, яке не виправдане військовою необхідністю, вчинене незаконно та безглуздо.

Таким чином, Левін Д.О. обґрунтовано підозрюється у жорстокому поводженні з цивільним населенням, а також іншому порушенні законів та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, вчиненому за попередньою змовою групою осіб, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 438 КК України (в редакції 2022 року).

Крім того, 28.03.2022 приблизно об 11:00 год Левін Д.О., діючи умисно, за попередньою змовою групою осіб, спільно з Касауровим О.С., Резніком С.С., Мірошниченком Д.М., Шульгіним С.С., Диченком А.О. та ще п'ятьма невстановленими військовослужбовцями зс рф, беручи участь у міжнародному збройному конфлікті, усвідомлюючи обставини існування такого конфлікту на території України, діючи в його умовах та у зв'язку з ним, будучи одягнутими у військову форму, засоби захисту (бронежилети, каски) та озброєними вогнепальною зброєю, на трьох невстановлених під час досудового розслідування транспортних засобах приїхали до будинку № по пров. в м. Ізюм Харківської області, в якому мешкав , р.н.

Незаконно проникнувши на подвір'я будинку Левін Д.О. разом з Мірошниченком Д.М., Касауровим О.С., Резніком С.С., Шульгіним С.С. та Диченком А.О. та ще двома невстановленими військовослужбовцями зс рф пересвідчились в особі який на той момент у складі Збройних

Сил України чи інших збройних формувань України не перебував, зброї при собі не мав, участі у бойових діях не брав та до таких дій не готувався, був одягнений у цивільний одяг, тобто належав до категорії цивільних осіб в розумінні ст. 50 ДП І та відповідно до ч. 1 ст. 4 Конвенції є особою, що перебуває під її захистом, як такий, що в будь-який момент та за будь-яких обставин опинилися, у разі конфлікту чи окупації, під владою сторони конфлікту або окупаційної держави, громадянами якої вони не є, та знаючи, що останній був

Ізюмської міської ради (з питань національно-патріотичного виховання молоді), а також членом Молодіжної організації

, без складання будь-яких процесуальних документів почали проводити обшук в приміщенні будинку потерпілого, під час якого виявили різного роду символіку України.

Після чого, задля посилення психологічного ефекту своїх незаконних дій Левін Д.О., з метою залякування та демонстрації сили, відкрито демонструючи наявну у нього вогнепальну зброю, здійснював психологічний тиск, висловлюючи погрози вбивством і застосуванням фізичного насильства, разом із Мірошніченком Д.М., Касауровим О.С., Резніком С.С., Шульгіним С.С., Диченком А.О. та іншими невстановленими військовослужбовцями зс рф, вивели

з будинку із зв'язаними руками за спиною, посидили на порозі будинку, вдягли на обличчя майку чорного кольору, в яку останній був одягнутий та почали спричиняти тілесні ушкодження шляхом нанесення ударів по різним частинам тілу, завдаючи особливих болісних відчуттів, чим порушили положення ст. ст. 27, 31, 32 Конвенції та ст. 75 ДП І.

Також під час проведення незаконно обшуку на території домоволодіння , присутніми військовослужбовцями зс рф виявлено належні потерпілому два автомобілі – марки «Opel» моделі «Vivaro» білого кольору, д.н.з. та марки «Geely» моделі «FC MR-7180» чорного кольору, д.н.з.

Після побиття , що продовжувалось приблизно годину, примусово вивели з домоволодіння та посадили до одного з автомобілів на яких військовослужбовці зс рф приїхали до домоволодіння потерпілого, при цьому один із співучасників групи, який був у балаклаві, за вказівкою Левіна Д.О. сів за кермо автомобіля марки «Geely», що належав та знаходився у дворі його домоволодіння, привів автомобіль у робочий стан шляхом пуску запалення двигуна та після того, як всі учасники групи сіли по інших автомобілях, вигнав вказаний автомобіль з двору та поїхав на ньому слідом за автомобілями інших співучасників злочину до місця своєї дислокації, розташованого за адресою: Харківська область, м. Ізюм, вул. Вільхова, 15, куди також відвезли

По прибуттю до місця дислокації за вказаною адресою завели у господарське приміщення (курник), після чого залишили дане приміщення зачинивши двері, тим самим нелегально ув'язнили потерпілого, позбавивши можливості вільно пересуватись, протиправно перешкоджаючи потерпілому обирати за своєю волею місце знаходження (незаконне позбавлення волі).

У вказаному приміщенні потерпілого незаконно утримували впродовж 2 діб.

30.03.2022 в денний час (більш точного часу досудовим розслідуванням не встановлено) до даного приміщення військовослужбовці зс рф помістили якого протиправно утримували впродовж 16 діб.

Далі, цього ж дня (більш точний час досудовим розслідуванням не встановлено) Левін Д.О., продовжуючи свої злочинні дії, реалізуючи свій злочинний умисел, діючи умисно, за попередньою змовою групою осіб, перебуваючи за місцем нелегального ув'язнення , усвідомлюючи суспільно-небезпечний характер своїх дій, передбачаючи реальну можливість настання суспільно-небезпечних наслідків у вигляді настання смерті цивільної особи та свідомо допускаючи настання вказаних тяжких наслідків, разом з декількома невстановленими військовослужбовцями зс рф зайшов до приміщення курника та надав вказівку вивести на двір, додавши, що він збирається його розстріляти.

Після того, як вивели, Левін Д.О. слідом покинув приміщення курника та перебуваючи на дворі за згаданою адресою, Левін Д.О. діючи умисно, усвідомлюючи явну злочинність своїх дій, наслідків та бажаючи їх настання, із власних ідеологічних та політичних мотивів, приблизно через десять хвилин здійснив вбивство цивільної особи – , шляхом пострілу із наявної вогнепальної зброї (вид та калібр якої досудовим розслідуванням не встановлено) в область правої частини нижньої щелепи, спричинивши поранення, від якого останній помер, чим порушив положення ст. ст. 27, 31, 32, 147 Конвенції та ст. 75 ДП І.

Внаслідок пострілу спричинені тілесні ушкодження у вигляді одного наскрізного вогнепального поранення шиї, з входною раною на правій бічній поверхні шиї і вихідною раною на лівій бічній поверхні шиї та рановим каналом, по ходу якого є крайовий напівкруглий дефект правого кута нижньої щелепи з додатковим переломом, який утворює уламок кістки, що відносяться до тяжких тілесних ушкоджень.

Після скоєного вбивства тіло потерпілого , за вказівкою Левіна Д.О., вивезли до залізничного переїзду по вул. Європейській в м. Ізюм, де залишили на узбіччі дороги, а наступного дня, тобто 31.03.2022 його знайшли робітники ритуальної служби та поховали на кладовищі в лісовому масиві, розташованому неподалік вул. Шекспіра в м. Ізюм Харківської області в могилі за № 6.

Надалі, 29.03.2022 в денний час (більш точний час досудовим розслідуванням не встановлено) Левін Д.О., продовжуючи реалізацію свого злочинного умислу, направленого на незаконне збагачення за рахунок чужого майна, діючи за попередньою змовою групою осіб, спільно з невстановленими військовослужбовцями зс рф, повторно повернулись до домоволодіння , де за допомогою буксирувального тросу витягли автомобіль марки «Opel» моделі «Vivaro» білого кольору, д.н.з. , що належав потерпілому, з двору домоволодіння, тим самим незаконно заволоділи вказаним транспортним засобом, розуміючи, що він не є військовою необхідністю,

розпорядилися ним на свій розсуд, безцільно використавши для власних потреб, не пов'язаних з загальною військовою необхідністю.

Своїми злочинними діями Левін Д.О. разом з Мірошніченком Д.М., Касауровим О.С., Резніком С.С., Шульгіним С.С., Диченком А.О. та іншими невстановленими військовослужбовцями зс рф спричинили матеріальну шкоду на загальну суму 221 460 грн 00 коп.

Отже, Левін Д.О., діючи умисно, за попередньою змовою групою осіб, спільно з Касауровим О.С., Резніком С.С., Шульгіним С.С., Диченком А.О., Мірошніченком Д.М. та іншими невстановленими військовослужбовцями зс рф, усвідомлюючи явну злочинність своїх дій, наслідків та бажаючи їх настання, у порушення законів та звичаїв війни, що передбачені зокрема ст. ст. 27, 31, 32, 33 Женевської конвенції про захист цивільного населення під час війни від 12.08.1949, ст. 75 Додаткового протоколу до Женевських конвенцій від 12.08.1949, що стосується захисту жертв міжнародних збройних конфліктів (Протокол I), від 08.06.1977, вчинив жорстоке поводження відносно цивільної особи – _____ у формі нелюдського поводження, що виражалось у завданні фізичних (нанесення побоїв і тілесних ушкоджень) та психологічних страждань (погроза застосуванням вогнепальної зброї, вбивством), утриманні у неналежних умовах, а також інше порушення законів та звичаїв війни, яке полягало в умисному вбивстві потерпілого _____ та привласненні (захопленні) приватного майна, яке не виправдане військовою необхідністю, вчинене незаконно та безглуздо.

Таким чином, Левін Д.О. обґрунтовано підозрюється у жорстокому поводженні з цивільним населенням, а також іншому порушенні законів та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, поєднаному з умисним вбивством, вчиненому за попередньою змовою групою осіб, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 438 КК України (в редакції 2022 року).

Крім того, 30.03.2022 приблизно о 12:00 год Левін Д.О., діючи умисно, за попередньою змовою групою осіб, спільно з Власовим М.О. та ще двома невстановленими військовослужбовцями зс рф (позивний одного з них «Шерхан»), беручи участь у міжнародному збройному конфлікті, усвідомлюючи обставини існування такого конфлікту на території України, діючи в його умовах та у зв'язку з ним, будучи одягнутими у військову форму, засоби захисту (бронежилети, каски), озброєними вогнепальною зброєю, на невстановленому під час досудового розслідування транспортному засобі приїхали до будинку _____ по вул. _____ м. Ізюм Харківської області, в якому на той час перебував _____ р.н. зі своїм товаришем _____

Побачивши через паркан _____ та _____, військовослужбовці зс рф направили в їх бік автомати та один з яких з позивним «Шерхан» наказав вийти з двору до них.

Пересвідчившись в особі [], який на той момент у складі Збройних Сил України чи інших збройних формувань України не перебував, зброї при собі не мав, участі у бойових діях не брав та до таких дій не готувався, був одягнений у цивільний одяг, тобто належав до категорії цивільних осіб в розумінні ст. 50 ДП І та відповідно до ч. 1 ст. 4 Конвенції є особою, що перебуває під її захистом, як такий, що в будь-який момент та за будь-яких обставин опинилися, у разі конфлікту чи окупації, під владою сторони конфлікту або окупаційної держави, громадянами якої вони не є, Левін Д.О. одягнув останньому на голову мішок та за допомогою клейкої стрічки зав'язав руки за спиною, після чого разом з іншими військовослужбовцями зс рф посадили його до автомобіля та попрямували до місця своєї дислокації, розташованого за адресою: Харківська область, м. Ізюм, вул. Вільхова, 15.

Під час перевезення Левін Д.О. запропонував [] співпрацювати з окупаційною владою та надати інформацію щодо місця проживання учасників АТО, на що останній відповів відмовою та повідомив про відсутність таких даних. Почувши таку відповідь Левін Д.О. пообіцяв, що [] скоро все згадає.

По прибуттю, приблизно через пів години, до місця дислокації за вказаною адресою [] завели у господарське приміщення (курник), в якому на той момент вже знаходився місцевий мешканець [], після чого залишили дане приміщення зачинивши двері, тим самим нелегально ув'язнили [], позбавивши можливості вільно пересуватись, протиправно перешкоджаючи потерпілому обирати за своєю волею місце знаходження (незаконне позбавлення волі), чим порушив положення ст. ст. 27, 31, 32 Конвенції та ст. 75 ДП І.

У подальшому (більш точний час досудовим розслідуванням не встановлено) Левін Д.О. разом з декількома невстановленими військовослужбовцями зс рф зайшов до приміщення курника та надав вказівку вивести [] на лвір, додавши, що він збирається його розстріляти. Після того, як [] вивели, Левін Д.О. слідом покинув приміщення курника, а приблизно через 10 хвилин [] почув постріл.

В цей же день приблизно через чотири години до приміщення повернувся Левін Д.О. та не знімаючи мішка з голови [] вивів останнього на двір, де в той час перебували ще декілька невстановлених військовослужбовців зс рф.

Левін Д.О. повторно запропонував потерпілому співпрацювати з окупаційною владою та повідомити адреси проживання учасників АТО на, що останній відповів відмовою. Після чого, невстановлені військовослужбовці зс рф, які стояли поруч, почали наносити хаотичні удари гумовими кийками по спині, сідницях та ногах потерпілого, завдавши особливих болісних відчуттів.

Від отриманих ударів [] впав на землю, однак йому продовжили наносити удари. В цей час Левін Д.О. продовжував ставити питання про учасників АТО. Лише після того, як [] перестав реагувати на удари, Левін Д.О. віддав вказівку невстановленим військовослужбовцям зс рф припинити побиття та відвести потерпілого назад до курника.

Після того, як [] завели назад до приміщення курника за ним зайшов Левін Д.О. та сказав, що дає час подумати до ранку інакше він розстріляє його так само, як []

В подальшому кожні 2-3 дні [] ввели на допити до Левіна Д.О., під час яких він намагався схилити потерпілого до співпраці, що супроводжувалось побиттям з боку невістановлених військовослужбовців зс рф.

13.04.2022 в денний час (більш точного часу досудовим розслідуванням не встановлено) [] ввели на двір, зняли мішок з голови, де військовослужбовці зс рф – Левін Д.О., Разум Р.В., Хабюк І.М. та Кобцев Ф.В., здійснюючи психологічний тиск та погрожуючи розстрілом, проти волі потерпілого, принижуючи людську гідність та ображаючи його, змусили

[] надавати інтерв'ю (допит), яке знімали на відеокамеру, після завершення якого [] знову помістили до курника.

15.04.2022 [] звільнили.

Загалом, [] утримували протягом 16 діб у нелюдських умовах, без надання необхідної медичної допомоги, їжі, води та можливості справляти природні потреби, що спричиняло потерпілому фізичного болю та значних моральних страждань.

Отже, Левін Д.О. діючи умисно, за попередньою змовою групою осіб, спільно з Власовим М.О. та іншими невістановленими військовослужбовцями зс ф, усвідомлюючи явну злочинність своїх дій, наслідків та бажаючи їх настання, у порушення законів та звичаїв війни, що передбачені зокрема ст. ст. 27, 31, 32 Женевської конвенції про захист цивільного населення під час війни від 12.08.1949, ст. 75 Додаткового протоколу до Женевських конвенцій від 12.08.1949, що стосується захисту жертв міжнародних збройних конфліктів (Протокол I), від 08.06.1977, вчинив жорстоке поведження відносно цивільної особи – []

[] у формах катування, що виражалось у завданні сильних фізичних (нанесення побоїв і тілесних ушкоджень) і психологічних страждань (погроза застосуванням вогнепальної зброї, вбивством) та нелюдського поведження, що виражалось в утриманні у неналежних умовах, а також інше порушення законів та звичаїв війни, яке полягало у незаконному позбавленні волі (утримання проти волі в господарському приміщенні).

Таким чином, Левін Д.О. обґрунтовано підозрюється у жорстокому поведженні з цивільним населенням, а також іншому порушенні законів та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, вчиненому за попередньою змовою групою осіб, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 438 КК України (в редакції 2022 року).

Крім того, 02.04.2022 приблизно о 08:30 год Левін Д.О., діючи умисно, за попередньою змовою групою осіб, разом з Касауровим О.С., Резніком С.С., Мірошніченком Д.М., Шульгіним С.С., Диченком А.О. та ще п'ятьма невістановленими військовослужбовцями зс рф (позивний одного з них «Саїд»),

беручи участь у міжнародному збройному конфлікті, усвідомлюючи обставини існування такого конфлікту на території України, діючи в його умовах та у зв'язку з ним, будучи одягнутими у військову форму, засоби захисту (бронежилети, каски), озброєними вогнепальною зброєю, приїхали на трьох транспортних засобах, а саме: марки «Volkswagen» моделі «Passat» сірого кольору, марки «Opel» моделі «Combo» сірого кольору та марки «УАЗ» зеленого кольору (інші ідентифікаційні ознаки яких не встановлені), до будинку № по пров. в м. Ізюм Харківської області, в якому разом із родиною проживав р.н., однак на той момент був відсутній вдома.

Незаконно проникнувши на подвір'я вказаного будинку, Левін Д.О. разом з Мірошниченком Д.М., Касауровим О.С., Резніком С.С., Шульгіним С.С., Диченком А.О. та іншими невстановленими під час досудового розслідування військовослужбовцями зс рф пересвідчилися в особі

р.н. – дружиною та усвідомлюючи, що перед ними цивільна особа в розумінні ст. 50 ДП І та відповідно до ч. 1 ст. 4 Конвенції є особою, що перебуває під її захистом, як такий, що в будь-який момент та за будь-яких обставин опинилися, у разі конфлікту чи окупації, під владою сторони конфлікту або окупаційної держави, громадянами якої вони не є, без складання будь-яких процесуальних документів почали проводити обшук в приміщенні будинку.

Приблизно об 11:00 год повернувся додому та побачив присутніх військовослужбовців зс рф, які проводили незаконний обшук під час якого виявили та вилучили дві мисливські рушниці, одна з яких належала та знаходилася на зберіганні у

У подальшому Левін Д.О. розуміючи, що на той момент у складі Збройних Сил України чи інших збройних формувань України не перебував, зброї при собі не мав, участі у бойових діях не брав та до таких дій не готувався, був одягнений у цивільний одяг, тобто належав до категорії цивільних осіб в розумінні ст. 50 ДП І та відповідно до ч. 1 ст. 4 Конвенції є особою, що перебуває під її захистом, як такий, що в будь-який момент та за будь-яких обставин опинилися, у разі конфлікту чи окупації, під владою сторони конфлікту або окупаційної держави, громадянами якої вони не є, запропонував останньому повідомити про наявність у будинку цінних речей.

Отримавши відмову від потерпілого, Левін Д.О. за відсутності будь-яких правових підстав та без складання будь-яких процесуальних документів, усвідомлюючи явну злочинність власних дій, у порушення вимог ст. ст. 27, 31, 32 Конвенції та ст. 75 ДП І, надав вказівку присутнім військовослужбовцям зс рф на затримання , на виконання якої останньому наділи на руки кайданки та помістили до транспортного засобу марки «Opel» моделі «Combo», після чого відвезли до зупинки громадського транспорту на перехресті вул. Соснова та автодороги «Київ-Харків-Довжанський», де нелегально ув'язнили до металевого контейнеру, який знаходився поруч, позбавивши можливості вільно пересуватись, протиправно перешкоджаючи потерпілому обирати за своєю волею місце знаходження (незаконне позбавлення волі).

У зазначеному місці незаконно утримували протягом 7 діб, тобто до 08.04.2022, в нелюдських умовах, без надання їжі, води та можливості справляти природні потреби, що спричиняло потерпілому фізичного болю та значних моральних страждань.

08.04.2022 звільнили.

Після затримання та нелегального ув'язнення , 02.04.2022 приблизно о 12:00 год, Левін Д.О. з метою доведення свого злочинного умислу до кінця, діючи умисно, за попередньою змовою групою осіб з Резніком С.С., Мірошніченком Д.М., Касауровим О.С., Шульгіним С.С., Диченком А.О. та ще п'ятьма невстановленими військовослужбовцями зс рф (позивний одного з них «Саїд») повернулись до домоволодіння за вказаною адресою, де на той час перебувала його дружина –

У цей момент Левін Д.О. разом з Резніком С.С., Мірошніченком Д.М., Шульгіним С.С., Касауровим О.С., Диченком А.О. та іншими невстановленими військовослужбовцями зс рф, усвідомлюючи, що є цивільною особою та не має можливості чинити опір, відкрито демонструючи наявну при цьому наявну у нього вогнепальну зброю та погрожуючи її застосуванням у випадку непокорі його вимогам, почав вимагати віддати їм автомобіль ЗА3-110308-44 (Таврія) білого кольору, д.н.з. , який на праві власності належав її сину – , чим порушив положення ст. ст. 27, 31, 32 Конвенції та ст. 75 ДП І.

Враховуючи, що Левін Д.О. був озброєним та здійснював погрози у присутності інших співучасників злочину, які також мали при собі вогнепальну зброю, , сприймаючи їх як реальні та розуміючи, що ними може бути застосована вогнепальна зброя, що напряду ставить під загрозу її життя та здоров'я, не чинивши опору віддала Левіну Д.О. ключі від згаданого автомобіля.

Відтак, подолавши психологічну волю до спротиву, Левін Д.О., діючи за попередньою змовою з Резніком С.С., Шульгіним С.С., Мірошніченком Д.М., Касауровим О.С. та Диченком А.О., умисно, з корисливих мотивів, з метою незаконного особистого збагачення за рахунок чужого майна, без розриву у часі, отримавши ключі від до автомобіля ЗА3-110308-44 (Таврія), надав вказівку одному з присутніх сісти за кермо вказаного автомобіля, який у свою чергу привів автомобіль у робочий стан шляхом пуску запалення двигуна.

Після чого, Левін Д.О. разом з Резніком С.С., Мірошніченком Д.М., Касауровим О.С., Шульгіним С.С., Диченком А.О. та ще п'ятьма невстановленими військовослужбовцями зс рф покинули територію домоволодіння , довівши свій спільний, корисливий умисел, направлений на пограбування цивільного населення, до кінця, незаконно заволоділи транспортним засобом ЗА3-110308-44 (Таврія), розуміючи, що він не є військовою необхідністю, розпорядилися ним на свій розсуд, безцільно використавши для власних потреб, не пов'язаних з нагальною військовою необхідністю, чим спричинили матеріальну шкоду в сумі 66 820 грн 00 коп.

Отже, Левін Д.О., діючи умисно, за попередньою змовою групою осіб, спільно з Касауровим О.С., Резніком С.С., Шульгіним С.С., Диченком А.О., Мірошніченком Д.М. та іншими нествановленими військовослужбовцями зс рф, усвідомлюючи явну злочинність своїх дій, наслідків та бажаючи їх настання, у порушення законів та звичаїв війни, що передбачені зокрема ст. ст. 27, 31, 32, 33 Женевської конвенції про захист цивільного населення під час війни від 12.08.1949, ст. 75 Додаткового протоколу до Женевських конвенцій від 12.08.1949, що стосується захисту жертв міжнародних збройних конфліктів (Протокол I), від 08.06.1977, вчинив жорстоке поводження відносно цивільних осіб – у формі нелюдського поводження, що виражалось у завданні психологічних страждань (погроза застосуванням вогнепальної зброї, вбивством), утриманні у неналежних умовах потерпілого Іващенко М.В., а також інше порушення законів та звичаїв війни, яке полягало у незаконному позбавленні волі потерпілого (утримання проти волі в контейнері) та привласненні (захопленні) приватного майна потерпілого , яке не виправдане військовою необхідністю, вчинене незаконно та безглуздо.

Таким чином, Левін Д.О. обґрунтовано підозрюється у жорстокому поводженні з цивільним населенням, а також іншому порушенні законів та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, вчиненому за попередньою змовою групою осіб, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 438 КК України (в редакції 2022 року).

Крім того, 08.04.2022 приблизно о 17:00 год, Левін Д.О., діючи умисно, за попередньою змовою групою осіб, разом з Тараном Д.С., Голубовичем М.А., Кобцевим Ф.В., Хабюком І.М., Лопатіним К.О., Диченком А.О. та Шульгіним С.С., беручи участь у міжнародному збройному конфлікті, усвідомлюючи обставини існування такого конфлікту на території України, діючи в його умовах та у зв'язку з ним, будучи одягнутими у військову форму, озброєними вогнепальною зброєю, приїхали на двох нествановлених під час досудового розслідування транспортних засобах до будинку № по вул. в м. Ізюм Харківської області, в якому на той момент перебував р.н. разом із матір'ю – р.н. та іншими родичами.

Незаконно проникнувши на подвір'я вказаного будинку, Левін Д.О. разом з Тараном Д.С., Голубовичем М.А., Кобцевим Ф.В., Хабюком І.М., Лопатіним К.О., Диченком А.О. та Шульгіним С.С., пересвідчились в особі , який на той момент у складі Збройних Сил України чи інших збройних формувань України не перебував. зброї при собі не мав, участі у бойових діях не брав та до таких дій не готувався, був одягнений у цивільний одяг, тобто належав до категорії цивільних осіб в розумінні ст. 50 ДП I та відповідно до ч. 1 ст. 4 Конвенції є особою, що перебуває під її захистом, як такий, що в будь-який момент та за будь-яких обставин опинилися, у разі

конфлікту чи окупації, під владою сторони конфлікту або окупаційної держави, громадянами якої вони не є, без складання будь-яких процесуальних документів почали проводити обшук в приміщенні будинку та на території домоволодіння потерпілого.

Під час проведення обшуку Левін Д.О. діючи у групі з Тараном Д.С., Голубовичем М.А., Кобцевим Ф.В., Хабюком І.М., Лопатіним К.О., Диченком А.О. та Шульгіним С.С., умисно, з корисливих мотивів, з метою незаконного особистого збагачення за рахунок чужого майна, незаконно заволоділи майном потерпілого, а саме: ігровим ноутбуком «ACER Nitro 5», ігровою консоллю «X-BOX S 512», ігровою консоллю «SONY PLAYSTATION 5», скутером марки «VIPER» моделі «VP150 F-STORM», а також мотоциклом марки «BAJAJ» моделі «BOXER BM 125X», який належав _____, розуміючи, що воно не є військовою необхідністю, розпорядилися ним на свій розсуд, безцільно використавши для власних потреб, не пов'язаних з нагальною військовою необхідністю.

Після чого, Левін Д.О. спільно з Диченком А.О., Голубовичем М.А. та Тараном Д.С. наказали _____ йти з ними до сусіднього будинку № _____ по вул. _____ в м. Ізюм Харківської області, який також належав їх родині, де вони провели другий обшук, за результатом якого незаконно заволоділи особистими документами його батька – _____ та трьома генераторами.

По завершенню проведення обшуків Левін Д.О. вивів _____ на подвір'я будинку № _____ по вул. _____ в м. Ізюм, наказав стати на коліна, де діючи умисно, із значною силою завдав удар ногою в обличчя потерпілого. В цей же момент, присутні поруч Диченко А.О., Голубович М.А. та Таран Д.С. також почали наносити хаотичні удари руками та ногами по обличчю та тулубу потерпілого, завдавши їх не менше 30.

Під час побиття, _____ впав на землі та побачивши, що указані військовослужбовці зс рф продовжують нанесених ударів, його мати – _____ намагалася захистити, почавши кричати, щоб відпустили її сина.

Після того, як військові перестали бити _____, Кобцев Ф.В. за вказівкою Левіна Д.О., вдягнув кайданки на руки _____ та за допомогою клейкої стрічки зав'язав їй ганчірку на очах, в свою чергу Левін Д.О. вдягнув кайданки на руки _____ та замотав очі клейкою стрічкою.

У подальшому, Левін Д.О. спільно з Тараном Д.С., Голубовичем М.А., Кобцевим Ф.В., Хабюком І.М., Лопатіним К.О., Диченком А.О. та Шульгіним С.С. вивели з території домоволодіння _____, посадили до різних автомобілів, після чого відвезли їх до місця своєї дислокації, що розташоване за адресою: Харківська область, м. Ізюм, вул. Вільхова, 15, де завели у господарське приміщення (курник), після чого залишили дане приміщення зачинивши двері, тим самим нелегально ув'язнили _____ та _____, позбавивши можливості вільно пересуватись, протиправно перешкоджаючи потерпілому обирати за своєю волею місце знаходження (незаконне позбавлення волі), чим порушив положення ст.ст. 27, 31, 32 Конвенції та ст. 75 ДП І.

Приблизно через десять хвилин до вказаного приміщення зайшов Хабюк І.М. та вивів [] на подвір'я, де вже перебували Кобцев Ф.В., Диченко А.О. і Левін Д.О., який почав ставити потерпілому питання стосовно його батька, місцевих мешканців, які несли службу в ЗСУ, перебували територіальній обороні, приймали участь в АТО.

Після того, як [] відповів, що йому така інформація не відома, Левін Д.О. продовжуючи свої злочинні дії, реалізуючи свій злочинний умисел, діючи умисно, за попередньою змовою групою осіб, усвідомлюючи суспільно-небезпечний характер своїх дій, передбачаючи реальну можливість настання та свідомо допускаючи суспільно-небезпечних наслідків, разом з Кобцевим Ф.В., Хабюком І.М. та Диченком А.О. почали наносити потерпілому удари по ногам невстановленим предметом. При цьому, Кобцев Ф.В. вилив потерпілому на ноги воду та почав завдавати удари електрошокером, завдаючи особливих болісних відчуттів, а Диченко А.О. здійснив постріл з наявного автомату біля вуха [], внаслідок чого його оглушило.

Надалі потерпілого поставили до стіни, де Хабюк І.М. разом з Кобцевим Ф.В., Диченком А.О. та Касауровим О.С., діючи умисно, по черзі зробили близько 30 пострілів з пневматичного пістолету в область задньої частини правого плеча, правої частини грудної клітини, правої руки та правої ноги

Не отримавши згоди [] на співпрацю, задля посилення психологічного ефекту своїх незаконних дій, на подвір'я вивели [], де Диченко А.О. запевнивши, що розстріляє потерпілого на очах у матері, поставив [] на коліна, спорядив автомат на бойовий взвод, притуливши дуло до голови останнього, здійснив постріл, але в автоматі не було патронів та імітація пострілу була холоста.

Після цього, [] повернули до господарського приміщення (курника), у якому останніх утримували впродовж двох діб, без надання необхідної медичної допомоги, їжі, води та можливості справляти природні потреби, що спричиняло потерпілим фізичного болю та значних моральних страждань.

Внаслідок протиправних дій військовослужбовців зс рф спричинені тілесні ушкодження у вигляді множинних округлої форми рубців, хаотично розташованих по передній поверхні грудної клітини, правого плеча та по переднім поверхням стегон, що відносяться до легкого ступеню тяжкості тілесних ушкоджень.

Наступного дня, тобто 09.04.2022 приблизно о 13:00 год (більш точний час досудовим розслідуванням не встановлено) Левін Д.О., діючи умисно, за попередньою змовою групою осіб, спільно з Кобцевим Ф.В., Диченком А.О. та Шульгіним С.С., вирішили повторно провести обшук у домоволодінні []. З цією метою вони вивели [] з сараю та запропонували добровільно видати речі, які вони не знайшли при обшуку.

Сприймаючи слова Левіна Д.О. як погрози, будучи вже підданим значному фізичному та психологічному впливу, розуміючи, що ним або іншим з присутніх військовослужбовців зс рф може бути застосована вогнепальна зброя, що

напряму ставить під загрозу його та матері життя та здоров'я, не чинивши опору повідомив, що видасть вказані речі.

Отримавши згоду цього ж дня приблизно о 14:00 год, Левін Д.О. продовжуючи реалізацію свого злочинного умислу, направлено на незаконне збагачення за рахунок чужого майна, діючи за попередньою змовою групою осіб, спільно з Шульгіним С.С., Кобцевим Ф.В. та Диченком А.О., повторно повернулись до домоволодіння потерпілого, де провели обшук, за результатом якого вилучили два сигнально-шумові пістолети «SUR TT» та «RETEI ПМ», пневматичну гвинтівку «PRO GERMANY ART», а також 300 літрову бочку з паливом.

Після чого, Левін Д.О. спільно з Кобцевим Ф.В., Диченком А.О. та Шульгіним С.С. покинули територію домоволодіння та усі разом направились до місця своєї дислокації, по прибуттю до якого, та перемістили в житлову кімнату на третьому поверсі будинку вказаного домоволодіння, де їх утримували ще дві доби.

11.04.2022 звільнили.

Своїми злочинними діями Левін Д.О. разом з Тараном Д.С., Хабюком І.М., Кобцевим Ф.В., Голубовичем М.А., Лопатіним К.О., Диченком А.О. та Шульгіним С.С. спричинили матеріальну шкоду на загальну суму 73 171 грн 06 коп.

Отже, Левін Д.О., діючи умисно, за попередньою змовою групою осіб, спільно з Тараном Д.С., Хабюком І.М., Кобцевим Ф.В., Голубовичем М.А., Диченком А.О., Лопатіним К.О., Шульгіним С.С. та Касауровим О.С., усвідомлюючи явну злочинність своїх дій, наслідків та бажаючи їх настання, у порушення законів та звичаїв війни, що передбачені зокрема ст. ст. 27, 31, 32, 33 Женевської конвенції про захист цивільного населення під час війни від 12.08.1949, ст. 75 Додаткового протоколу до Женевських конвенцій від 12.08.1949, що стосується захисту жертв міжнародних збройних конфліктів (Протокол I), від 08.06.1977, вчинив жорстоке поводження у формах катування, що виражалось у завданні сильних фізичних (нанесення побоїв і тілесних ушкоджень) відносно цивільної особи – і нелюдського поводження, що виражалось у завданні психологічних страждань (погроза застосуванням вогнепальної зброї, вбивством) та утриманні у неналежних умовах відносно цивільних осіб – , а також інше порушення законів та звичаїв війни, яке полягало у незаконному позбавленні волі (утримання проти волі) та привласненні (захопленні) приватного майна потерпілого , яке не виправдане військовою необхідністю, вчинене незаконно та безглуздо.

Таким чином, Левін Д.О. обґрунтовано підозрюється у жорстокому поводженні з цивільним населенням, а також іншому порушенні законів та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, вчиненому за попередньою змовою групою осіб, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 438 КК України (в редакції 2022 року).

Крім того, 12.04.2022 приблизно о 08:30 год, Левін Д.О., діючи умисно, за попередньою змовою групою осіб, спільно з Касауровим О.С. та ще одним невстановленим військовослужбовцем зс рф, беручи участь у міжнародному збройному конфлікті, усвідомлюючи обставини існування такого конфлікту на території України, діючи в його умовах та у зв'язку з ним, будучи одягнутими у військову форму, засоби захисту (бронежилети, каски), озброєними вогнепальною зброєю, на автомобілі марки «Орел» моделі «Combo» сірого кольору (інші ідентифікаційні ознаки не встановлені), приїхали за місцем роботи р.н. до Ізюмського комунального виробничого водопровідно-каналізаційного підприємства, розташованого за адресою: Харківська область, м. Ізюм, вул.

Перебуваючи за вказаною адресою, Левін Д.О. разом з Касауровим О.С. та невстановленим військовослужбовцем зс рф підійшли до [] , пересвідчилися в його особі та усвідомлюючи, що перед ними цивільна особа в розумінні ст. 50 ДП І та відповідно до ч. 1 ст. 4 Конвенції є особою, що перебуває під її захистом, як такий, що в будь-який момент та за будь-яких обставин опинилися, у разі конфлікту чи окупації, під владою сторони конфлікту або окупаційної держави, громадянами якої вони не є, примусово вивели з території підприємства, вдягнули на руки кайданки, закрили голову мішком, посадили до транспортного засобу марки «Орел» моделі «Combo», після чого відвезли до місця своєї дислокації, що розташоване за адресою: Харківська область, м. Ізюм, вул. Вільхова, 15.

По прибуттю, приблизно через пів години, до місця дислокації за вказаною адресою, Левін Д.О. спільно з Касауровим О.С. та ще одним невстановленим військовослужбовцем зс рф завели [] у господарське приміщення (сарай), в якому на той момент вже знаходилися інші люди, та залишили [] у даному приміщенні, тим самим нелегально ув'язнили останнього, позбавивши можливості вільно пересуватись, протиправно перешкоджаючи потерпілому обирати за своєю волею місце знаходження (незаконне позбавлення волі), чим порушив положення ст. ст. 27, 31, 32 Конвенції та ст. 75 ДП І

Під час нелегального ув'язнення [] , невстановлені під час досудового розслідування військовослужбовці зс рф, під надуманим приводом, про належність [] до громадсько-військово-політичного руху «Правий сектор», завдавали ударів потерпілому твердим металевим предметом, з метою зізнання останнього, що є членом даної організації. Загалом потерпілому нанесли приблизно 20 таких ударів по тулубу та спині, однак останній не визнав своєї участі у вказаній організації, після чого припинили його побиття та до наступного дня залишили в указаному приміщенні, де він перебував із застібнутими кайданками на руках та з мішком на голові.

Наступного дня, тобто 13.04.2022 в денний час (більш точного часу досудовим розслідуванням не встановлено) Левін Д.О., діючи з прямим умислом, надав вказівку вивести [] з сараю для проведення відеозйомки, в якій потерпілий повинен був відповідати на питання, на виконання якої військовослужбовець Хабюк І.М., зайшов до сараю, зняв з голови

мішок та зав'язавши очі ганчіркою, вивів останнього у двір, де військовослужбовці зс рф – Левін Д.О., Разум Р.В., Хабюк І.М., Мірошніченко Д.М. та Лопатін К.О., здійснюючи психологічний тиск та погрожуючи розстрілом, проти волі потерпілого, принижуючи людську гідність та ображаючи його, змусили надавати інтерв'ю (допит), яке знімали на відеокамеру, після завершення якого потерпілого примусово привезли за місцем його мешкання за адресою: Харківська область, м. Ізюм, вул. , де на той момент знаходилась його мати –

Перебуваючи за вказаною адресою Левін Д.О., діючи за попередньою змовою з Касауровим О.С. та ще одним невстановленим військовослужбовцем зс рф, умисно, з корисливим мотивом, провели обшук, за результатом якого виявили автомобіль марки ВАЗ-2121 «Нива», зеленого кольору, д.н.з. , 1980 року випуску, який на праві власності належав при цьому, відкрито демонструючи наявну при ньому вогнепальну зброю та погрожуючи її застосуванням непокори його вимогам, наказав передати йому ключі від автомобіля.

Враховуючи, що Левін Д.О. був озброєним та здійснював погрози ц присутності інших співучасників злочину, які також мали при собі вогнепальну зброю, сприймаючи погрози Левіна Д.О. як реальні, розуміючи, що ним або Касауровим О.С. може бути застосована вогнепальна зброя, що напряму ставить під загрозу його життя та здоров'я, не чинив опору.

Відтак, подолавши психологічну волю до спротиву, Левін Д.О., діючи за попередньою змовою з Касауровим О.С. та ще одним невстановленим військовослужбовцем зс рф, умисно, з корисливих мотивів, з метою незаконного особистого збагачення за рахунок чужого майна, без розриву у часі, отримавши від потерпілого ключі до автомобіля ВАЗ-2121 «Нива», сів за кермо вказаного автомобіля, привів автомобіль у робочий стан шляхом пуску запалення двигуна.

Після чого, Левін Д.О. разом з Касауровим О.С. та іншим невстановленим військовослужбовцем зс рф покинули територію домоволодіння , довівши свій спільний, корисливий умисел, направлений на пограбування цивільного населення, до кінця, незаконно заволоділи транспортними засобами марки ВАЗ-2121 «Нива», розуміючи, що він не є військовою необхідністю, розпорядилися ними на свій розсуд, безцільно використавши для власних потреб, не пов'язаних з нагальною військовою необхідністю.

У подальшому, в період деокупації населеного пункту, повернуто викрадений транспортний засіб.

Отже, Левін Д.О., діючи умисно, за попередньою змовою групою осіб, спільно з Касауровим О.С. та іншим невстановленими військовослужбовцями зс рф, усвідомлюючи явну злочинність своїх дій, наслідків та бажаючи їх настання, у порушення законів та звичаїв війни, що передбачені зокрема ст. ст. 27, 31, 32, 33 Женевської конвенції про захист цивільного населення під час війни від 12.08.1949, ст. 75 Додаткового протоколу до Женевських конвенцій від 12.08.1949, що стосується захисту жертв міжнародних збройних конфліктів

(Протокол І), від 08.06.1977, вчинив жорстоке поводження відносно цивільної особи – у формі нелюдського поводження, що виражалось у завданні фізичних (нанесення побоїв і тілесних ушкоджень) і психологічних страждань (погроза застосуванням вогнепальної зброї, вбивством) та утриманні у неналежних умовах, а також інше порушення законів та звичаїв війни, яке полягало у незаконному позбавленні волі (утримання проти волі в господарському приміщенні) та привласненні (захопленні) приватного майна потерпілого, яке не виправдане військовою необхідністю, вчинене незаконно та безглуздо.

Таким чином, Левін Д.О. обґрунтовано підозрюється у жорстокому поводженні з цивільним населенням, а також іншому порушенні законів та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, вчиненому за попередньою змовою групою осіб, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 438 КК України (в редакції 2022 року).

Крім того, в кінці квітня 2022 року (більш точної дати досудовим розслідуванням не встановлено), Левін Д.О., діючи умисно, за попередньою змовою групою осіб, спільно з Касауровим О.С., Диченком А.О. та ще двома невстановленими військовослужбовцями зс рф, беручи участь у міжнародному збройному конфлікті, усвідомлюючи обставини існування такого конфлікту на території України, діючи в його умовах та у зв'язку з ним, будучи одягнутими у військову форму та озброєними вогнепальною зброєю, на автомобілі марки «Опель» моделі «Combo» сірого кольору (інші ідентифікаційні ознаки не встановлені), приїхали до будинку № по вул. в м. Ізюм Харківської області, у якому в квартирі № 1 мешкав

У цей час, перебував у власному гаражному приміщенні, що розташоване поблизу згаданого будинку. Перебуваючи за вказаною адресою, Левін Д.О. разом з Касауровим О.С. Диченком А.О. та ще одним невстановленим військовослужбовцем зс рф підійшли до , пересвідчилися в його особі, який на той момент у складі Збройних Сил України чи інших збройних формувань України не перебував, зброї при собі не мав, участі у бойових діях не брав та до таких дій не готувався, був одягнений у цивільний одяг, тобто належав до категорії цивільних осіб в розумінні ст. 50 ДП І та відповідно до ч. 1 ст. 4 Конвенції є особою, що перебуває під її захистом, як такий, що в будь-який момент та за будь-яких обставин опинилися, у разі конфлікту чи окупації, під владою сторони конфлікту або окупаційної держави, громадянами якої вони не є, після чого Левін Д.О. наказав відвести їх до свого місця мешкання, де вони будуть проводити обшук.

Незаконно проникнувши до вказаної квартири, Левін Д.О. діючи у групі з Касауровим О.С., Диченком А.О. та ще одним невстановленим військовослужбовцем зс рф, без складання будь-яких процесуальних документів почали проводити обшук, під час якого не знайшовши грошових коштів, інших цінних речей та зброї, Левін Д.О. став вимагати у назвати місця їх

зберігання, при цьому задія посилення психологічного ефекту своїх незаконних дій Левін Д.О., з метою залякування та демонстрації сили, відкрито демонструючи наявну у нього вогнепальну зброю, здійснював психологічний тиск, висловлюючи погрози вбивством і застосуванням фізичного насильства у випадку невиконання його злочинних вимог, чим порушив положення ст. ст. 27, 31, 32 Конвенції та ст. 75 ДП І.

Сприймаючи погрози Левіна Д.О. як реальні, розуміючи, що ним або іншим з присутніх військовослужбовців зс рф може бути застосована вогнепальна зброя, що напряду ставить під загрозу його життя та здоров'я, не чинивши опору відповів, що подібних речей не зберігає.

Почувши таку відповідь, Левін Д.О. продовжуючи реалізацію злочинного умислу, надав вказівку одному з присутніх військовослужбовців зс рф надіти мішок на голову та зв'язати руки, після чого потерпілого примусово вивели з будинку, посадили до транспортного засобу марки «Opel» моделі «Combo» та відвезли до місця своєї дислокації, що розташоване за адресою: Харківська область, м. Ізюм, вул. Вільхова, 15.

По прибуттю, приблизно через пів години, до місця дислокації за вказаною адресою, Левін Д.О. спільно з Касауровим О.С., Диченком А.О. та ще одним невстановленим військовослужбовцем зс рф завели у господарське приміщення (сарай), в якому на той момент вже знаходились інші люди та залишили останнього у даному приміщенні.

Через деякий час, цього ж дня Левін Д.О. разом з іншими військовослужбовцями зс рф, продовжуючи реалізацію злочинного умислу, діючи за попередньою змовою групою осіб, усвідомлюючи явну злочинність своїх дій, наслідків та бажаючи їх настання, зайшов до сараю та почав побиття шляхом нанесення хаотичних ударів ногами по всьому тілу, погрожуючи при цьому ампутацією кінцівок та вбивством, намагаючись при цьому переконати потерпілого співпрацювати з окупаційною владою і надати інформацію про заможних цивільних мешканців м. Ізюм.

В подальшому, отримавши відмову на пропозицію щодо співпраці, останнього вивели з господарського приміщення у двір вказаного домоволодіння, де Левін Д.О. продовжив побиття потерпілого шляхом нанесення хаотичних ударів руками та ногами.

Після повторної відмови відпустили, протримавши приблизно 5 годин.

Отже, Левін Д.О., діючи умисно, за попередньою змовою групою осіб, спільно з Касауровим О.С., Диченком А.О. та іншими невстановленими військовослужбовцями зс рф, усвідомлюючи явну злочинність своїх дій, наслідків та бажаючи їх настання, у порушення законів та звичаїв війни, що передбачені зокрема ст. ст. 27, 31, 32 Женевської конвенції про захист цивільного населення під час війни від 12.08.1949, ст. 75 Додаткового протоколу до Женевських конвенцій від 12.08.1949, що стосується захисту жертв міжнародних збройних конфліктів (Протокол І), від 08.06.1977, вчинив жорстоке поводження відносно цивільної особи – у формах катування, що виражалось у завданні сильних фізичних (нанесення побоїв і тілесних ушкоджень) і

нелюдського поводження, що виражалось у завданні психологічних страждань (погроза застосуванням вогнепальної зброї, вбивством) та утриманні у неналежних умовах.

Таким чином, Левін Д.О. обґрунтовано підозрюється у жорстокому поводженні з цивільним населенням, вчиненому за попередньою змовою групою осіб, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 438 КК України (в редакції 2022 року).

Крім того, наприкінці червня початку липня 2022 року (більш точної дати та часу досудовим розслідуванням не встановлено) Левін Д.О., діючи умисно, за попередньою змовою групою осіб, спільно з Касауровим О.С., Разумом Р.В. та ще одним невстановленим військовослужбовцем зс рф, беручи участь у міжнародному збройному конфлікті, усвідомлюючи обставини існування такого конфлікту на території України, діючи в його умовах та у зв'язку з ним, будучи одягнутими у військову форму та озброєними вогнепальною зброєю, на автомобілі марки «Orel» моделі «Combo» сірого кольору (інші ідентифікаційні ознаки не встановлені), приїхали до будинку по пров. в м. Ізюм Харківської області, в якому проживав

Незаконно проникнувши на подвір'я домоволодіння, Левін Д.О. діючи у групі з Касауровим О.С., Разумом Р.В. та ще одним невстановленим військовослужбовцем зс рф пересвідчилися в особі , який на той момент у складі Збройних Сил України чи інших збройних формувань України не перебував, зброї при собі не мав, участі у бойових діях не брав та до таких дій не готувався, був одягнений у цивільний одяг, тобто належав до категорії цивільних осіб в розумінні ст. 50 ДП І та відповідно до ч. 1 ст. 4 Конвенції є особою, що перебуває під її захистом, як такий, що в будь-який момент та за будь-яких обставин опинилися, у разі конфлікту чи окупації, під владою сторони конфлікту або окупаційної держави, громадянами якої вони не є, будучи озброєними автоматичною вогнепальною зброєю, без складання будь-яких процесуальних документів почали проводити обшук в будинку потерпілого, погрожуючи розстрілом в разі виявлення української символіки, чим порушив положення ст. ст. 27, 31, 32 Конвенції та ст. 75 ДП І.

Під час проведення обшуку Левін Д.О. спільно з Касауровим О.С., Разумом Р.В. та ще одним невстановленим військовослужбовцем зс рф, діючи умисно, з корисливих мотивів, з метою незаконного особистого збагачення за рахунок чужого майна, незаконно заволоділи майном потерпілого, а саме: ноутбуком марки «Lenovo» моделі «IdeaPad 3 14ITL6», MTM: 82H700HLRA, сірого кольору та мобільним телефоном марки «Nokia» моделі «6700c-1» чорно-сірого кольору.

В подальшому, не знайшовши інших цінних речей Левін Д.О., діючи у групі з присутніми військовослужбовцями зс рф, став вимагати у назвати місце їх зберігання, при цьому задля посилення психологічного ефекту своїх незаконних дій Левін Д.О., з метою залякування та демонстрації сили, відкрито демонструючи наявну у нього вогнепальну зброю, здійснював психологічний тиск, висловлюючи погрози вбивством і застосуванням фізичного насильства у випадку невиконання його злочинних вимог.

Сприймаючи погрози Левіна Д.О. як реальні, розуміючи, що ним або іншим з присутніх військовослужбовців зс рф може бути застосована вогнепальна зброя, що напряду ставить під загрозу його життя та здоров'я, не чинивши опору відповів, що подібних речей не зберігає.

Після чого, Левін Д.О. разом з Касауровим О.С., Разумом Р.В. та ще одним невстановленим військовослужбовцем зс рф покинули територію домоволодіння , довівши свій спільний, корисливий умисел, направлений на пограбування цивільного населення, до кінця, незаконно заволоділи ноутбуком марки «Lenovo» та мобільним телефоном марки «Nokia», розуміючи, що вони не є військовою необхідністю, розпорядилися ним на свій розсуд, безцільно використавши для власних потреб, не пов'язаних з нагальною військовою необхідністю, чим спричинили матеріальну шкоду в сумі 21 568 грн 37 коп.

Отже, Левін Д.О., діючи умисно, за попередньою змовою групою осіб, спільно з Касауровим О.С. та Разумом Р.В. та іншим невстановленим військовослужбовцем зс рф, усвідомлюючи явну злочинність своїх дій, наслідків та бажаючи їх настання, у порушення законів та звичаїв війни, що передбачені зокрема ст. ст. 27, 31, 32, 33 Женевської конвенції про захист цивільного населення під час війни від 12.08.1949, ст. 75 Додаткового протоколу до Женевських конвенцій від 12.08.1949, що стосується захисту жертв міжнародних збройних конфліктів (Протокол I), від 08.06.1977, вчинив жорстоке поводження відносно цивільної особи – , у формі нелюдського поводження, що виражалось у завданні психологічних страждань (погроза застосуванням вогнепальної зброї, вбивством), а також інше порушення законів та звичаїв війни, яке полягало у привласненні (захопленні) приватного майна потерпілого, яке не виправдане військовою необхідністю, вчинене незаконно та безглуздо.

Таким чином, Левін Д.О. обґрунтовано підозрюється у жорстокому поводженні з цивільним населенням, а також іншому порушенні законів та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, вчиненому за попередньою змовою групою осіб, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 438 КК України (в редакції 2022 року).

За сукупністю своїх умисних дій та викладених вище обставин Левін Денис Олегович, 02.02.1985 р.н. обґрунтовано підозрюється у вчиненні кримінальних правопорушень, передбачених ч. 1 ст. 111, ч. ч. 1, 2 ст. 438 КК України.

Слідчий СУ
ГУНП в Харківській області
старший лейтенант поліції

 Олександр КУПРІКОВ

ПОГОДЖЕНО
Прокурор
у кримінальному провадженні

 Євген БЕНДЕРОВ